

hjælp af det. Derfor venter jeg med spænding på besvarelsen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg lyttede som altid med interesse til hr. Gert Petersens indlæg. Og hr. Gert Petersen har jo indlysende ret i, at der selv efter de nedrustningsskridt, der er taget, er rigelig kapacitet til at foranstalte utrolige og ubegribelige ødelæggelser. Det er en helt rigtig betragtning, og den mener jeg man gør vel i hele tiden at have i erindring.

Men heldigvis må vi jo konstatere, at det i alle måder går den rigtige vej. Det går den rigtige vej i henseende til det internationale spændingsniveau. Det går den rigtige vej i henseende til nedbringelse af atomvåbenkapaciteten – der er færre nu end før – og i forbindelse med ikkespredningstraktaten har stormagterne, de nuværende fem atommagter, faktisk forpligtet sig til en fuldstændig afskaffelse. Det er en principiel forpligtelse, de har påtaget sig til en langsigtet fuldstændig afskaffelse, hvilket jo så også indebærer en, om jeg så må sige, stærk og komplet udvidelse af atomvåbenfrie zoner. Og endelig er aftalen om forbud mod atomprøvesprængninger jo et ganske effektivt stop for udviklingen af nye våben. Der kommer altså ikke nye til, hvilket man i den nuværende situation må anse for at være en fantastisk fordel.

Der, hvor kræfterne på atomvåbenområdet efter min mening må sættes ind i den kommende tid, er dels at fastholde stormagterne på deres forpligtelser i henseende til NPT-traktaten, dels at arbejde konstruktivt videre med forbudet mod spredning af det spaltelige materiale. Kan man komme igennem med det, så vil man have lagt endnu en hindring i vejen for, at atomvåben kan udbredes i verden.

Jeg har selv sat mig ind i den OSCE-beslutning, der blev truffet, og der blev stemt om, og i min egen oversættelse fra engelsk så lyder det centrale afsnit noget i denne retning: Man opmuntrer til mere intens fokusering på regionale arrangementer, især våbenbegrænsninger og begrænsninger af produktion, eksport og overførsel af våben, og endelig etablering af europæiske atomvåbenfrie zoner.

Det er jo, om jeg så må sige, en ganske svag vedtagelse. Den opfordrer til mere intens fokusering på problemet. Den nævner europæiske atomvåbenfrie zoner, men ikke hvilke zoner. Jeg tror også, det ville være svært at nå til enighed om det. Så jeg vil ikke sige, at beslutningen fra

OSCE-parlamentarikerne er af en særlig stærk karakter, men den er der, og det er nævnt. Jeg har også i min tale sagt, at det er en idé, man skal have under observation og se, om der kan komme noget positivt og frugtbart ud af det, samtidig med at vi må konstatere, at der i dagens situation er andre veje, hvor der er realistiske muligheder for at gøre fremskridt.

Hr. Keld Albrechtsen brugte sin taletid til at diskutere NATO-udvidelse, og lad mig derfor ganske kort – som jeg også har gjort det tidligere i spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen – gøre rede for situationen, som den er. NATO's planer for udvidelsen følger det spor, der er lagt. Det diskuteres i øjeblikket ikke, hvilke lande der skal være med i et udvidet NATO. En sådan beslutning vil ikke blive truffet før engang i 1997, og der er derfor i dag ingen anledning til at gå ind i en diskussion af, hvilke nye lande der bliver medlemmer af NATO.

Derimod har jeg tidligere sagt, og det vil jeg gerne fastholde over for hr. Keld Albrechtsen, at nye medlemmer i givet fald bliver medlemmer på samme vilkår som andre. Det er ikke sådan, at der med optagelse af nye medlemmer skabes en særlig ny kategori af lande. Det tror jeg er vigtigt at gøre sig klart. I øvrigt deltager jeg selvfølgelig gerne i en mere omfattende diskussion af NATO-udvidelsen og hele den problemstilling, det rejser, men jeg synes måske ikke, at denne anledning, hvor der er fremsat forslag om atomvåbenfrie zoner, er den helt rigtige til at starte en stor diskussion om det emne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige, at jeg mener, ministeren i et og alt har misforstået det, jeg sagde om NATO-udvidelse. Jeg tog netop ikke spørgsmålet om NATO-udvidelse op, men spørgsmålet om, hvad en NATO-udvidelse kan få af konsekvenser med hensyn til atomvåben i Østersøområdet.

Det var ikke en tale, som gik ud på, at vi nu skulle til at diskutere for eller imod NATO-udvidelse, men en tale, som forholdt sig til den konkrete problemstilling, der vil blive en følge af, at man forudser Polens optagelse i NATO. Og ministeren vil vel ikke benægte, at hvis der overhovedet kommer en NATO-udvidelse, så bliver Polen det første land, der bliver optaget. Det er vel også derfor, at man nu på konkret plan sidder og forbereder en Østersøkommando, som består af Polen, Danmark og Tyskland.